

MÅNDAG DEN 2 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 11:4b-15

Israels barn började att gråta och sade: »Ack om vi hade kött att äta! Vi kommer ihåg fisken som vi åt för ingenting i Egypten, likaså gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar våra själar, ty här finns ingenting. Vi får inget annat se än manna.«

Men mannat liknade korianderfrö och hade samma utseende som bdelliumharts. Folket gick omkring och samlade sådant och malde det därefter på handkvarn eller stötte sönder det i mortel och kokte det sedan i gryta och bakade kakor av det. Och det smakade som fint bakverk med olja. När daggen om natten föll över lägret, föll också mannat där.

Och Mose hörde hur folket i sina särskilda släkter grät, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herrens vrede upptändes i hög grad, och Mose själv blev misslynt. Och Mose sade till Herren: »Varför har du gjort så illa mot din tjänare, och varför har jag så litet funnit nåd för dina ögon, att du har lagt på mig bördan av hela detta folk? Är då jag moder eller fader till hela detta folk, eftersom du säger till mig att jag skall bära det i min famn, som spenabarnet bärs av sin vårdare, in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder? Varifrån skall jag få kött att ge åt hela detta folk? De gråter ju och vänder sig mot mig och säger: 'Ge oss kött, så att vi får äta.' Jag förmår inte ensam bära hela detta folk, ty det blir mig för tungt. Vill du handla så mot mig, dröp mig hellre då med ens, om jag har funnit nåd för dina ögon, och låt mig slippa detta elände.«

Responsoriepsalm

Ps 81:12-17 (R. 2a)

R. Hög glädjrop till Gud, vår starkhet.

Mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Då skulle de som hatar Herren visa honom lydnad,
han skulle underkuva dem för alltid.
Och han skulle bispisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Matt 14:13–21

Vid den tiden drog sig Jesus undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land, fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka.

På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.« Jesus svarade: »De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.« De sade: »Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.« – »Lämna dem till mig«, svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

TISDAG DEN 3 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 12:1–13

Mirjam och Aron började tala illa om Mose för den etiopiska kvinnans skull som han hade tagit till hustru. Han hade nämligen tagit en etiopisk kvinna till hustru. Och de sade: »Är då Mose den ende som Herren talar med? Talar han inte med oss också?« Och Herren hörde detta. Men mannen Mose var mycket saktmodig, mer än någon annan människa på jorden.

Och strax sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: »Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet.« Och de gick dit ut, alla tre. Då steg Herren ned i en molnstod och blev stående vid ingången till tältet. Och han kallade på Aron och Mirjam, och de gick båda dit ut. Och han sade: »Hör nu mina ord. Annars om någon är en profet bland er, ger jag, Herren, mig till känna för honom i syner och talar med honom i drömmar. Men så gör jag inte med min tjänare Mose. I hela mitt hus är han betrodd. Muntligen talar jag med honom, öppet och inte i förtäckta ord, och han får skåda Herrens gestalt. Varför har ni då inte aktat er för att tala illa om min tjänare Mose?«

Och Herrens vrede upptändes mot dem, och han övergav dem. När så molnskyn drog sig tillbaka från tältet, se, då var Mirjam vit som snö av spetälska. När Aron vände sig till Mirjam, fick han se att hon var spetälsk. Då sade Aron till Mose: »Ack, min herre, lägg inte på oss bördan av en synd som vi i vår dårskap har begått. Låt henne inte bli lik ett dödfött foster, vars kropp är till hälften förstörd, när den kommer ut ur sin moders liv.« Då ropade Mose till Herren och sade: »O Gud, gör henne åter frisk.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6, 12–13 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon.
Så befinns du rättfärdig i dina ord
och rättvis i dina domar. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Halleluja

Joh 1:49b

V. Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung.

Evangelium

Matt 15:1-2. 10-14

Vid den tiden kom fariseer och skriftlärda från Jerusalem fram till Jesus och sade: »Varför bryter dina lärjungar mot fädernas regler? De tvättar ju inte händerna innan de äter.« Jesus kallade han till sig folket och sade: »Lyssna och försök att förstå. Det är inte det som kommer in i munnen som gör människan oren. Men det som går ut ur munnen, det gör människan oren.« Då gick lärjungarna fram till honom och frågade: »Vet du att fariseerna tog anstöt av vad du sade?« Han svarade: »Varje växt som inte är planterad av min himmelske fader skall ryckas upp med roten. Bry er inte om dem: de är blinda ledare för blinda. Och om en blind leder en blind, faller båda i gropen.«

ONSDAG DEN 4 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 13:2–3a, 26 – 14:1, 26–30, 34–35

Herren talade till Mose i öknen Paran och sade: »Sänd iväg några män för att bespeja Kanaans land, som jag vill ge åt Israels barn.« Och efter fyrtio dagar vände de tillbaka, sedan de hade bespejat landet. De gick iväg och kom till Mose och Aron och Israels barns hela menighet i öknen Paran, i Kades, och avgav sin berättelse inför dem och hela menigheten och visade dem landets frukt. De berättade för honom och sade: »Vi kom till det land dit du sände oss. Och det flyter i sanning av mjölk och

honung, och här är dess frukt. Men folket som bor i landet är starkt, och städerna är väl befästa och mycket stora. Ja, vi såg där också avkomlingar av Anak. Amalekiterna bor i Sydlandet, hetiterna, jebuséerna och amoréerna bor i Bergsbygden, och kananéerna bor vid havet och utmed Jordan.«

Men Kaleb sökte lugna folket, så att de inte skulle knota mot Mose. Han sade: »Låt oss ändå dra ditupp och inta det, ty förvisso skall vi bli det övermäktiga.« Men de män som hade varit däruppe med honom sade: »Vi kan inte dra upp mot detta folk, ty de är för starka för oss.« Och de talade bland Israels barn illa om landet som de hade bespejat. De sade: »Det land som vi har genomvandrat och bespejat är ett land som förtär sina inbyggare, och alla människor som vi såg där var resligt folk. Vi såg också jättarna där, Anaks barn, av jättestammen. Vi tyckte då att vi själva var som gräshoppor, och detsamma tyckte de om oss.«

Då började hela menigheten ropa och skrika, och folket grät den natten. Och Herren talade till Mose och Aron och sade: »Hur länge skall denna onda menighet fortsätta att knota mot mig? Ty jag har hört hur Israels barn knotar mot mig. Säg nu till dem: 'Så sant jag lever, säger Herren, jag skall göra med er som ni själva har sagt inför mig. Här i öknen skall era döda kroppar bli liggande. Så skall det gå med er alla, så många ni är som har blivit inmönstrade, alla som är tjugo år gamla eller mer, eftersom ni har knotat mot mig. Sannerligen, ingen av er skall komma in i det land som jag med upplyft hand har lovat ge er till boning, ingen förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

Som ni under fyrtio dagar har bespejat landet, så skall ni under fyrtio år – ett år för varje dag – komma att bära på era missgärningar. Ni skall då erfara vad det är att jag tar min hand ifrån er.' Jag, Herren, talar. Jag skall förvisso göra så med hela denna onda menighet, som har gaddat sig samman mot mig. Här i öknen skall de förgås, här skall de dö.«

Responsoriepsalm

Ps 106:6-7a, 13-14, 21-23 (R. 4a)

R. Tänk på mig, Herre,
du som besöker ditt folk med din nåd
eller: Halleluja.

Vi har syndat som våra fäder,
vi har gjort illa, vi har varit gudlösa.
Våra fäder i Egypten förstod inte dina under. R.

Men de glömde snart hans gärningar,
de väntade inte på vad han hade berett.
De greps av lystnad i öknen
och satte Gud på prov i ödemarken. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, den man som han hade utvalt,
trädde fram som medlare inför honom
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Matt 15:21-28

Vid den tiden drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon. En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.« Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.« Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.« Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.« Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.« Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.

TORSDAG DEN 5 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 20:1-13

Israels barn kom in i öknen Sin i den första månaden, och de stannade i Kades. Där dog Mirjam och blev också begravd där. Och menigheten hade inget vatten. Då församlade de sig mot Mose och Aron. Och folket började gräla med Mose och sade: »O att också vi hade fått förgås, när våra bröder förgicks inför Herrens ansikte! Varför har ni fört Herrens församling in i denna öken, så att vi och vår boskap måste dö här? Och varför har ni fört oss upp ur Egypten och låtit oss komma till denna svåra plats, där varken säd eller fikonträd eller vinträd eller granatträd växer och där inget vatten finns att dricka?« Men Mose och Aron gick bort från församlingen till uppenbarelsetältets ingång och föll ned på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem.

Och Herren talade till Mose och sade: »Ta staven, och församla menigheten, du med din broder Aron, och tala till klippan inför deras ögon, så skall den ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och dess boskap att dricka.« Då tog Mose staven från dess plats inför Herrens ansikte, som han hade befallt honom.

Och Mose och Aron sammankallade församlingen framför klippan. Där sade han till dem: »Hör nu, ni motsträviga. Kan vi väl ur denna klippa skaffa fram

vatten åt er?« Och Mose lyfte upp sin hand och slog på klippan med sin stav två gånger. Då kom mycket vatten ut, så att menigheten och dess boskap fick dricka.

Men Herren sade till Mose och Aron: »Eftersom ni inte trodde på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte få föra denna församling in i det land som jag har gett dem.« Detta var Meribas vatten, där Israels barn tvistade med Herren och där han bevisade sig helig på dem.

Responsoriepsalm

Ps 95:1-2, 6-9 (R. 8)

R. O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13-23

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på

jorden skall vara löst i himlen.« Sedan förbjöd han lärjungarna att tala om för någon att han var Messias.

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste bege sig till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästrarna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen. Petrus tog honom då avsides och började förebrå honom och sade: »Må Gud bevara dig, Herre. Något sådant skall aldrig hända dig.« Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors.«

FREDAG DEN 6 AUGUSTI

KRISTI FÖRKLARING

Fest

Man väljer en av följande läsningar:

Läsning

Dan 7:9-10, 13-14

Jag såg att troner blev framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom.

Tusen gånger tusen var hans tjänare, och tio tusen gånger tio tusen stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

eller:

Läsning

2 Pet 1:16-19

Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: »Detta är min älskade son, honom har jag utvalt.« Den rösten hörde jag själv komma från himlen, när jag var med honom på det heliga berget. Nu kan vi ännu mer lita på profetorden. Dem bör ni låta lysa för er som en lampa i ett mörkt rum, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-2, 5-6, 9 (R. jfr 1a, 9a)

R. Herren är konung, den Högste över hela jorden.

Herren är nu konung! Må därför jorden fröjda sig,
havsländerna glädja sig,
så många som de är.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
du är högt upphöjd över alla gudar. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 664

Halleluja

Matt 17:5c

V. Detta är min älskade Son, han är min utvalde.
Lyssna till honom.

Evangelium

Mark 9:2-10

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: »Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.« Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: »Detta är min älskade son. Lyssna till honom.« Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

När de gick ner från berget, förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda.

LÖRDAG DEN 7 AUGUSTI

Läsning

5 Mos 6:4-13

Mose sade till folket: »Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på ditt hjärta. Och du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om dem, när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp. Och du skall binda dem som ett tecken på din hand, och de skall vara som ett märke på din panna. Och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar.

När nu Herren, din Gud, låter dig komma in i det land som han med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att ge dig – stora och vackra städer, som du inte har byggt, och hus, fulla med allt gott, vilka du inte har fyllt, och uthuggna brunnar, som du inte har huggit ut, vingårdar och olivplanteringar, som du inte har planterat – och när du då äter och blir mätt, så ta dig till vara för att glömma Herren, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset. Herren, din Gud, skall du frukta, och honom skall du tjäna, och vid hans namn skall du svärja.«

Responsoriepsalm

Ps 18:2–4, 47, 51ab (R. 2a)

R. Jag har dig kär, Herre, min styrka.

Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka,
Herre, mitt bergfäste, min borg och min räddare. R.

Gud är min klippa till vilken jag tar min tillflykt,
min sköld och mitt räddande horn, mitt värn.
Lovad vare Herren! Jag ropar till honom,
och jag blir räddad från mina fiender. R.

Herren lever! Lovad vare min klippa,
och upphöjd vare Gud, min räddare!
Ty du ger din konung väldig seger
och gör nåd mot din smorde. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Matt 17:14–20

Vid den tiden kom en man fram och föll på knä för Jesus och sade: »Herre, förbarma dig över min son. Han är fallandesjuk och plågas svårt. Ibland ramlar han i elden och ibland i vattnet. Jag tog honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom.« Jesus svarade: »Detta fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara kvar hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För hit honom till mig.«

Jesus talade strängt till pojken, och demonen for ut ur honom, och från den stunden var han botad. När de var ensamma, kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Varför kunde inte vi driva ut demonen?« Han svarade: »Därför att er tro var svag. Sannerligen, om ni har tro så stor som ett senapskorn, kan ni säga till det här berget: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig. Ingenting blir omöjligt för er.«

NITTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 8 AUGUSTI

Första läsningen

1 Kung 19:4-8

Elia gick en dagsled ut i öknen, och efter vandringen satte han sig under en ginstbuske och önskade sig döden. »Det är nog«, sade han, »ta mitt liv, Herre, jag är inte bättre än mina fäder.« Han lade sig ner och somnade där under ginstbusken.

Då kom en ängel och rörde vid honom och sade: »Stig upp och ät!« När Elia såg upp fick han se en glödkaka och ett krus med vatten vid huvudgården; han åt och drack och lade sig att sova igen. Herrens ängel kom en andra gång och rörde vid honom. »Stig upp och ät«, sade han, »annars orkar du inte hela vägen.« Elia steg upp och åt och drack, och måltiden gav honom kraft att gå i fyrtio dagar och fyrtio nätter, ända till Guds berg Horeb.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-9 (R. 9a)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 631. När den läses används följande text:

R. Se och smaka Herrens godhet.

Jag vill alltid prisa Herren,
ständigt sjunga hans lov.
Stolt ger jag Herren äran,
de betryckta hör det och gläds. R.

Lova Herren med mig,
låt oss tillsammans ära hans namn!
Jag sökte mig till Herren och han svarade mig,
han befriade mig från all fruktan. R.

Se mot honom och stråla av glädje,
sänk inte blicken i skam.
Jag eländige ropade, Herren hörde,
han räddade mig ur all min nöd. R.

Herrens ängel håller vakt
kring hans trogna och räddar dem.
Se och smaka Herrens godhet,
lycklig den som flyr till honom! R.

Andra läsningen

Ef 4:30 - 5:2

Gör inte Guds heliga ande bedrövad, den är sigillet som utlovar frihetens dag åt er. Gör er av med all elakhet, vrede och häftighet, med skymford och förolämpningar och all annan ondska. Var goda mot varandra, visa medkänsla och förlåt varandra, liksom Gud har förlåtit er i Kristus. Ta alltså Gud till föredöme, som hans älskade

barn. Lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utlämnat sig själv för vår skull som en offergåva, ett välluktande offer åt Gud.

Halleluja

Joh 6:51

V. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen.
Den som äter av det brödet skall leva i evighet.

Evangelium

Joh 6:41–51

Vid den tiden förargade sig judarna över att han hade sagt: »Jag är brödet som har kommit ner från himlen«, och de sade: »Är det inte Jesus, Josefs son? Vi känner ju hans far och mor. Hur kan han då säga att han har kommit ner från himlen?« Jesus svarade: »Var inte förargade. Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Det står skrivet hos profeterna: *Alla skall bli Guds lärjungar*. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. Men ingen har sett Fadern, utom den som har kommit från Gud; han har sett Fadern. Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och de dog. Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.«